Deschizând Poarta Dragonului

Născut în 1949, în China, Wang Liping a fost contactat la vârsta de 13 ani de trei maeştri taoişti. A acceptat să devină elevul lor şi, în următorii 15 ani, a preluat întregul bagaj informațional al acestora. Astfel, Wang Liping a devenit Transmițătorul din a optsprezecea generație a învățăturilor ezoterice din şcoala taoistă a Realității Complete, ramura Poarta Dragonului. „Deschizând Poarta Dragonului" este biografia sa, scrisă cu pioşenie de câțiva dintre elevii săi.

Copilăria lui Wang Liping

Familia Wang trăia într-un mare oraş din nord-estul Chinei, iar când Liping era mic s-a mutat într-un vechi oras-fortareata de lângă Muntele Veşnic Înzăpezit. Acest oras-fortareata avea o energetică deosebit de bună, datorată atât muntelui, cât şi răului Yongding care îl străbate.

Tatăl lui Liping absolvise Colegiul Industrial Fengtian, performanta aparte în acele vremuri tulburi. Mama lui Liping era o femeie caldă şi omenoasa, care se dedicase creşterii celor patru fii şi două fiice. Fireşte, trăiau modest.

De mic copil, Liping era slab şi bolnăvicios. Un incendiu în casa părintească îi produsese arsuri la cap, după a cărei vindecare copilul rămăsese cu dureri de cap şi probleme de vedere. Era însă blând, gentil şi generos cu cei mai mici decât el.

Jucându-se cu ceilalți copii, manifestă o abilitate aparte când era vorba să-i gasesca pe cei pitiți în diverse ascunzători, posibilă prefigurare a capacităților paranormale de mai târziu.

Într-o zi, în timp ce întreaga familie Wang era adunată în jurul cinei, la usa s-au prezentat trei cerşetori ce au cerut ceva de mâncare. Deşi de regulă mama era cea care oferea mâncare, de data aceasta micul Liping fu cel care se ridică de la masă, cu chifteluțe în mâini.

Transmițătorii din Poarta Dragonului

Cei trei nu erau nişte cerşetori obişnuiți, ci trei maeştri taoişti din Poarta Dragonului: Zhang Hodao (82 de ani, fost medic al curții imperiale, Transmițător din generația a XVI-a), Wang Jiaoming (72 de ani, fost instructor la Academia Militară, expert în arte marțiale, Transmițător din generația a XVII-a) şi Gu Jiaoyi (în vârstă şi el, autorul unei metode originale de acupunctură, Transmițător din generația a XVII-a).

Extrem de preocupați de găsirea unui succesor, petrecuseră nenumărate ore în meditație profundă, încercând să rezolve această problemă. După întâlnirea cu Wang Liping, cei trei maeştri taoişti şi-au dat seama că acesta le e urmaşul. În consecință, s-au stabilit la marginea orasului-fortareata în care locuia copilul şi, după ce i-au vindecat bolile din copilărie, îl acceptară pe micul Liping că discipol. Băiatul primi numele taoist Yongsheng (Viața Eternă) şi numele religios Linglingzi (Cel Eficient Spiritual).

Intrarea pe Cale

Continuând să meargă la şcoală gimnaziala, Liping începu să studieze, în paralel, timp de câteva ore pe zi, meditația şi alchimia internă taoistă.

Drumul ales de Wang Liping nu era deloc uşor. Nu o dată, maeştrii săi l-au legat – cu acordul său – astfel încât să nu-şi schimbe, timp de câteva ore, poziția de meditație. A fost lăsat singur, câte jumătate de zi sau chiar mai mult, să mediteze într-o magazie goală şi întunecoasă; altădată, meditația a trebuie să se desfăşoare într-o groapă adâncă, îngustă şi umedă, în care băiatul simțea că se sufocă încă înainte de aprinderea beţişoarelor parfumate. Cu alte ocazii, meditația lui Liping s-a desfăşurat într-o urnă imensă, situată peste o haznă. Tânărul practicant reuşi însă să mediteze şi în aceste condiții, ignorând duhoarea, viermii şi muştele ce ar fi pus pe fugă un om obişnuit.

Pasul următor fu, desigur, meditația în cimitir, într-o noapte fără lună, cu cer noros. Ţipetele de banshee şi urletele de lup scoase de unul dintre maeştri făcură atmosfera şi mai lugubră. Cu toate acestea, Wang Liping îşi efectua, imperturbabil, meditația.

La sfârşitul tuturor acestor încercări, Wang Liping era capabil să mediteze în orice condiții.

Nenumăratele exerciții învățate de la maeştrii săi îi măriră frecvență şi îi accentuară percepțiile. Micul Liping deveni capabil **să simtă** ceea ce puțini oameni **ştiu**, şi încă şi mai puțini **înțeleg**:

„După cum descoperi, activitățile şi transformările corpului uman corespund cu activitățile şi transformările Cerului şi Pământului. Când există mişcare exterioară, există întotdeauna reacție internă; unde există reacție, există simțire; unde există simțire, există cunoaştere."

Taoiştii romani cunosc bine Micul Circuit Ceresc, care e inclus în practica lor zilnică. În

paginile biografiei maestrului Wang Liping, vor întâlni o variantă inedită a acestui exercițiu, varianta în care circuitul e parcurs spontan – nu la comanda practicantului – într-o lună, în deplină corespondenta cu ciclul Lunii. Mişcarea Lunii în jurul Pământului produce urcarea unei energii pe coloana vertebrală a practicantului, apoi coborârea acesteia pe meridianul Funcțional. Poziția Lunii pe orbita sa determină poziția energiei pe Micul Circuit Ceresc. După un timp, micul Liping ajunsese să stabilească precis în ce zi şi în ce luna se află, chiar dacă era închis de multă vreme în magazie, doar pe baza acestei corespondente.

Călători prin China

În 1966, viața în oraşul lui Wang Liping deveni deosebit de dificilă. Maoismul transformase China într-un butoi cu pulbere, aşa că maeştrii taoişti şi ucenicul lor considerară necesar să plece, pentru o vreme, din frumosul oras-fortareata de pe malul raului Yongding. Înainte de aceasta, adolescentul îşi arse jurnalele în care consemnase momentele deosebite ale practicii sale.

Doar cu hainele de pe ei, fără un ban în buzunar, cei patru începură să străbată drumurile Chinei pentru a-şi pierde urmele.

Într-o seară, poposiră într-un cătun de munte. Înduioşați de privirile înfometate ale copiilor ce i-au înconjurat, cei patru taoişti improvizară un spectacol. Wang Liping făcu scamatorii cu o serie de baloane colorate create de el şi făcute să dispară tot de el, apoi Călătorul Liniştii Pure (Wang Jiaoming) sparse cu mâinile goale o piatră uriaşă, spre imensa stupefacție a sătenilor. Cei patru taoişti căpătară hrană şi adăpost. A doua zi, aflând că sătenii se tem că vremea ploioasă le pune în pericol recolta, Călătorul Liniştii Pure îşi folosi puterile ascunse pentru a provoca îndepărtarea norilor. Cerul senin se ivi din nou deasupra cătunului. Când sătenii doriră să le mulțumească, cei trei maeştri şi discipolul lor erau deja plecați din cătun.

Altădată, taoiştii au ajutat un om căzut într-o prăpastie şi muşcat de un şarpe veninos. Cu altă ocazie, vindecară de holeră întreaga populație a altui cătun. Pentru aceasta, unul dintre maeştrii taoişti îşi folosise acele de acupunctură, mânuite într-o manieră profund originală.

Gu Jiaoyi, Călătorul Neantului Pur, obişnuia să colecteze în vârfurile acelor sale energiile Cerului, Pământului, Soarelui şi Lunii, apoi să le folosească de la distanță, fără să atingă pacientul. Când vindecase de holeră populația cătunului, făcuse acupunctură întregului grup şi, în consecință, oamenii avură simultan aceleaşi senzații. Când taoiştii părăsiră cătunul, locuitorii acestuia erau vindecați. Nu întâmplător, bătrânul taoist era considerat cel mai important acupunctor din lume.

„Acunpunctura şi moxibustia se califică drept arte superioare, spirituale şi sublime numai când se bazează pe un astfel de grad de măiestrie."

Alături de aceşti extraordinari maeştri, Wang Liping învață şi artele vindecării.

Despărțirea de maeştri

După câțiva ani de pelegrinare prin munții, pădurile şi cătunele Chinei, cei patru reveniră în oraşul-fortăreață în care continuă să trăiască familia Wang. Liping se întoarse printre ai lui, dar continuă să-i vadă zilnic pe bătrânii săi maeştri, stabiliți la periferia oraşului.

Despărțirea fu dificilă şi dureroasă şi avu loc în mai multe etape. Da, cei trei maeştri trebuiau să se întoarcă în peştera în care rezidau de obicei, aşa că tânărul lor discipol le cumpără bilete de tren şi îi conduse la gară. Dar când ajunseră la peşteră, descoperiră că Wang Liping ajunsese înainte lor şi făcuse curățenie. Inițial, crezuseră că au în față doar o proiecție a spiritului său yang. Dar nu, era chiar Liping, care le lua bagajele din mână. Revederea fu călduroasă, căci îi duseseră dorul, deşi se despărțiseră cu doar o zi în urmă.

Oricât ar fi amânat-o, despărțirea tot trebuia să aibă loc odată şi-odată. Fu un moment atât de dureros pentru Wang Liping, încât tânărul taoist se îmbolnăvi grav. Biografii săi menționează că gravitatea bolii nu a scăzut deloc timp de peste 20 de zile. În acelaşi timp, durerea despărțirii îi făcu şi pe maeştrii taoişti să se îmbolnăvească. Ajunseseră să țină enorm unii la alții.

Profesorul Wang Liping

Wang Liping avea 28 de ani când revenise în oraşul natal. Un an mai târziu, se însura cu Dong Bin, pe care o cunoştea din copilărie. Peste încă un an, deveni tatăl unui băiețel.

Viața alături de un maestru taoist fu o provocare pentru Dong Bin. În fiecare seară, după ce soția sa adormea, tânărul maestru se scula din pat şi, până la ziua, îşi efectua meditațiile. Dacă femeia se trezea peste noapte, îşi vedea soțul meditând. În cele din urmă, pentru a pune capăt discuțiilor, tânărul taoist recurse la o soluție aparte: îşi lasă dublura energetică să doarmă tun lângă soție, în timp ce el îşi făcea exercițiile în afara casei.

În anii ’80, regimul comunist începu să vadă cu ochi mai buni practicile energetice. În întreaga China, începură să se organizeze cursuri de qigong. Fireşte, apărură şi impostorii.

La ordinul învățătorilor săi, în 1985, maestrul Wang Liping ieşi din tăinuire şi se arată lumii că Transmițător al neprețuitelor cunoştințe din gruparea Poarta Dragonului. Acceptă elevi şi începu să se ocupe de educația ezoterică a acestora, aşa cum maeştrii săi se ocupaseră de educația lui.

„Deschizând Poarta Dragonului” este cartea uceniciei lui Wang Liping în preajma celor trei maeştri, carte scrisă de elevii săi, cu o admirație şi un devotament ce răzbat printre rânduri. Pe lângă întâmplările din viața lui Wang Liping, cititorul găseşte şi nenumărate cunoştințe teoretice de mare valoare, unele popularizate pentru prima oară. „Deschizând Poarta Dragonului” este, aşa cum arată şi numele său, o deschidere către practică taoistă şi cărțile ei fundamentale.

Traducerea în limba română a fost făcută acum câțiva ani, de către câțiva practicanți taoişti cu experiență. Din păcate, traducerea nu şi-a găsit editor în România, aşa că, în acest moment, poate

fi găsită doar pe bloguri, nu şi pe suport de hârtie.